

OAZA BEOGRAD

Do pre nekoliko
nedelja u novobeogradskom
bloku 22 između stambenih zgrada
nalazila se ogromna neuredna i zapuštena livada.

Trava nije košena, niti je bilo šta uređivano na toj parceli čija namena nije određena. Ta livada više ne izgleda tako, na tom mestu sada se nalazi veliki park – Zelena oaza Bloka 22

Na jednoj od novih klupica u parku bloka 22 sedi Valerija Kulić i gleda kako se njena unuka igra u travi. Baka Valerija ima 64 godine i penzioner je. Dok je radila, mnogo vremena je provodila u kancelariji i zbog toga sada svaki trenutak koristi da bude na svežem vazduhu. Do pre dve godine živela je na Banovom Brdu i jako joj je teško palo što, kada se preselila na Novi Beograd, nije imala gde da se šeta sa unukom. “Dokora je na ovom mestu bila džungla. Ništa nije košeno ni uređivano. Sada to izgleda mnogo bolje. Vidite ovu lepu travu i staze. Kažu da će zasaditi i neko drveće i žbunje i tek onda će biti uživanje šetati kroz našu Oazu”, kaže baka Valerija.

Mesto na kome sada uživa baka Valerija sa unukom, u naselju preko puta Sava centra, urbanističkim planom nije određeno da bude park ili zelena zona. Međutim, dok ne bude rešeno šta će biti sa tim prostorom, Javno komunalno preduzeće “Zelenilo Beograd” je u dogovoru sa opštinom Novi

Beograd uredilo taj prostor i od njega napravilo park sa ogromnim travnjakom i klupama. Na jesen će tu biti posađeno 57 visokih i šest srednjih lišćara, 117 poplegih četinarina i 20 pu-zavica, a na oko 1000 kvadratnih metara zimzeleno i listopadno žbunje.

LJUDI U ZELENOM: Radnike JKP-a “Zelenilo” građani uglavnom vide samo dok kose travu, zalivaju, okopavaju ili sade cveće po beogradskim parkovima i skverovima. To je, međutim, samo jedan deo posla ovog preduzeća: “Mi imamo svoje rasadnike u kojima uzgajamo samo (dva puta po 300.000 primeraka) cvetni rasad kojim dekoriramo naš grad. Takođe imamo i jedan deo sadnica stabala”, kaže za “Vreme” Vladimir Bogićević, tehnički direktor u “Zelenilu”. “Kada uređujemo neke specifične ulice a zahtevaju se poseban, vrhunski kvalitet, određena starost i kategorija sadnica, onda ih nabavljamo van ‘Zelenila’. Prvo gledamo da kupujemo od proizvođača u Srbiji, a ako nema takve ponude, onda uvozimo.”

Drugi sektor je izgradnja. Sve se pravi unutar “Zelenila”. Od betonskih staza i stepeništa do ljljaški, klackalice i klupe. Tu se nalazi i projektni biro sa projektantima. “Sposobni smo da uradimo veliki park od početka do kraja i da se posle bavimo održavanjem tog parka. Bitno je to što nismo monopolisti po pitanju same izgradnje parkova. Učestvujemo na konkursima zajedno sa drugim firmama i prinuđeni smo da se razvijamo zbog te tržišne utakmice. Što se tiče održavanja, to radimo samo mi u deset opština koje su u našoj nadležnosti”, objašnjava Bogićević.

Planovi

U 2009. godini izvršena je popravka na javnim zelenim površinama na 92 lokacije. U radove većeg obima tokom 2009. godine spadaju: Voždovački park, Dunavski park-gornji deo, stambena naselja Kumodraška, Vitanovačka, Kraljevačka, stambena naselja blok 22 i 33 na Novom Beogradu, stambeno naselje Stara Rakovica, deo Bulevara oslobođenja, blok 21 na Novom Beogradu, stambeno naselje Save Kovačevića u Zemunu...

U 2010. godini planirani su radovi na 83 lokacije. U planirane radove većeg obima spadaju: sanacije igrališta Drugak i Trećak u Bulevaru oslobođenja, stambeno naselje Severni bulevar, blokovsko zelenilo u Pilota Ratka Jovanovića, blokovsko zelenilo u Hadži Ruvimovoj – Tomaša ježa, blokovsko zelenilo u XII MZ u Zemunu, skver Ruska, Skopljanska, Vojvođanska u Zemunu, ulični travnjaci Sremskih odreda, Tošin bunar, Pohorska, zelena površina u Pere Segedinca, park Stara Zvezdara na Savskom vencu.

Takode, u “Zelenilu” je najavljena sanacija Pionirskog i Akademskog parka, a sledeće godine trebalo bi da bude završen Tašmajdanski.

VLADIMIR BOGIĆEVIĆ,
TEHNIČKI DIREKTOR
“ZELENILA”

Poslednje tri godine radnici “Zelenila” ulaze i u stambena naselja, u parkiće. Takva je i Zelena oaza u Bloku 22. To su zelene površine unutar stambenih naselja i uglavnom su zapuštene i u jako lošem stanju. “Ove godine je izdvojeno stotinak miliona dinara i za rekonstrukciju parkića. Imamo trenutno spisak od oko 30 do 40 lokacija u gradu koje ćemo na taj način raditi ove godine”, kaže Bogićević. Opština Novi Beograd je ove godine izdvojila 80 miliona dinara za te radove. “Površina je ogromna i potrebno je malo strpljenja građana da shvate da ne možemo baš odmah da rekonstruišemo ispred njihove zgrade. Dodatno nam otežava posao održavanje površina koje nisu rekonstruisane 30, 40 godina”, kaže direktor Bogićević. U “Zelenilu” kažu da građani mogu da utiču na obnavljanje parkova u svom komšiluku. “Građanskom inicijativom ili preko mesne zajednice opštini se uputi zahtev. Nakon toga predsednici opština razgovaraju direktno sa našim Sekretarijatom za stambeno-komunalne poslove unutar gradske uprave. Sekretarijat dalje vrši izbor tih lokacija koje ćemo mi raditi i posle toga izlazimo na teren i radimo.”

U planu je da se sa kolegama iz Instituta za vodoprivredu “Jaroslav Černi” izvrši ispitivanje zemljišta i da se iskopaju bunari iz kojih bi se crpla voda za zalivanje zelenih površina. Na taj način bi se rasteretio vodovod.

Što se tiče drveća, “Zelenilo” sadi stabla starosti od oko pet godina. “Ako se rade drvoredi koji treba da budu reprezentativni, na primer neka centralna, gradska ulica, stabla bi trebalo da budu stara i po desetak godina i da imaju krošnje značajnog prečnika, a cena takvog drveća meri se u hiljadama evra. Ukoliko se radi nešto manje reprezentativno, recimo novootvoreni novebeogradski bulevar, sadićemo stabla koja imamo u našim rasadnicima ili ćemo kupovati od uzgajivača iz Srbije”, kažu u “Zelenilu”. Osim nedostatka novca za vrhunske rasade, “Zelenilu” problem pravi i 30 miliona dinara godišnje gubitka zbog obnavljanja parkovskih mobilijara (klupe, klackalice, ljljaške). Upravo toliko vredi jedan park veličine Voždovačkog parka.

U procesu održavanja parkova postoje određene kategorije po kojima su raspoređeni parkovi i zelene površine. Kalemegdan je, na primer, park prve kategorije, a parkić u Bloku 22 je peta kategorija. “Svi smatraju da žive u prvoj kategoriji i očekuju da ispred njihovih zgrada bude sve očišćeno i uređeno kao na Kalemegdanu. Građani s punim pravom zahtevaju da se igralište na kome se igraju njihova deca uređuje maksimalno, jer njihova deca nisu deca drugog ili petog reda u odnosu na decu koja se igraju na Kalemegdanu”, objašnjava Bogićević.

To za sada nije moguće jer je nemoguće postići da se sve zelene površine i parkovi u Beogradu kose 20 puta godišnje, međutim, u “Zelenilu” procenjuju da će to biti moguće za nekoliko godina.

Studenti pomažu starim osobama

Na listi čekanja za pomoć u kući trenutno se nalazi oko 1000 starih Beograđana. Grad je novim projektom "Treće doba – zajedno sa nama" našao način da im to čekanje olakša dok ne zaposli nove gerontodomačice. Naime, studenti volonteri su početkom maja počeli da obilaze starije sugrađane

"Kod 'moje bake' sam bila već nekoliko puta. Desilo se da odem premorena, ali ona je tako duhovita i obrazovana osoba da se ja preporodim kada pričam s njom. A sa druge strane, znam da sam joj pomogla koliko je u mojoj moći", kaže Katarina Sivački, studentkinja četvrte godine socijalnog smera Fakulteta političkih nauka u Beogradu, jedna od volontera koji učestvuju u projektu.

Kako je predviđeno, Katarina dva puta nedeljno odlazi kod "svoje bake". Kada dođe, prvo ode u prodavnicu, kupi lekove, a onda sednu da popiju kafu i pričaju. Tema im ne manjka, baka je ekonomista i pomno prati šta se događa u svetu. Razgovori su im, kako kaže naša sagovornica, bogati i konstruktivni.

Protokol o realizaciji "Treće doba – zajedno sa nama" potpisali su pre manje od dva meseca gradonačelnik Dragan Đilas, predstavnici fakulteta i više škole i Gerontološkog centra "Beograd".

Uključeni studenti pohađaju Učiteljski fakultet, Fakultet političkih nauka, Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju (FASPER), bivši Defektološki, i Visoku zdravstvenu školu strukovnih studija. Za sada se prijavilo 65 volontera studenata. Njihov posao je da svojim korisnicima nabavljaju namirnice i lekove, pomažu pri odlasku u dom zdravlja, idu u šetnju i uopšte uključuju ih u društveni život.

SUSRET: Nakon što su se prijavili, studenti su imali četvorčasovno predavanje gde su sa njima pričali socijalna radnica, psihijatar, doktori. Bila je to neka vrsta pripreme šta raditi ako se dogodi nešto nepredviđeno, pogotovo zato što su korisnici ljudi osetljivog zdravstvenog stanja.

Osim toga, studenti nisu prolazili posebnu obuku, jer su već na svojim fakultetima dobili "dovoljno teorije".

Katarina nam objašnjava da ona, u okviru studija na FPN-u, ima predmet gerontologija. Međutim, ovaj projekat

poseduje drugu vrednost kada je reč o sticanju profesionalnog i ličnog iskustva.

"Nismo imali nikakvu praksu kada je reč o starima. Prvi put se sada ljudski susrećemo sa starim osobama, a od njih zaista može mnogo da se nauči."

I zamenik gradonačelnika Milan Krkobabić slaže se da studenti imaju neka znanja, ali da je potrebno da se "kale". On kaže za "Vreme Beograda" da je zadovoljan što je 65 mladih ljudi pokazalo visok stepen društvene odgovornosti. To vidi kao dobitak, kako za korisnike usluga tako i za studente i Grad. Naime, studenti će "videti da li im to leži" i pritom će, ukoliko se pronađu, imati prednost pri zapošljavanju. "U CV-u će im pisati 'ja sam bio volonter' i takva osoba će posedovati konkretna, dokazana znanja. Samim tim, dobiće prvenstvo kada je u pitanju radno mesto."

**KOD "MOJE" BAKE:
GĐA. MILANKA STOJANOVIĆ
I STUDENTKINJA
KATARINA SIVAČKI**

BEZ ČEKANJA: Projekat "Treće doba – zajedno sa nama" se, za sada, odvija u dve beogradske opštine, Voždovcu i Savskom vencu, a očekuje se da kasnije budu obuhvaćeni i stari iz ostalih delova grada. Takođe, plan je da se priključi još volontera do kraja ove godine. Svi oni će dobiti potvrde o svom angažmanu.

No, kako nam objašnjava Milan Krkobabić, sam projekat predstavlja prelazni korak ka ukidanju lista čekanja na pomoć u kući.

"Osnovna briga gradske vlasti su najmlađi i najstariji, a cilj nam je da budemo socijalno odgovorna vlast. To je fraza ako ništa ne radimo po tom pitanju. Čekamo na vrtiće, domove zdravlja, naš cilj je da liste čekanja odu u zaborav."

I gradonačelnik Dragan Đilas je, primajući u Starom dvoru studente volontere, izjavio da od 1. januara 2011. neće biti čekanja na pomoć u kući, na zadovoljstvo svih sugrađana kojima je ona potrebna.

Trenutno u Beogradu radi oko 670 gerontodomaćica, a svaka od njih odlazi kod po troje korisnika. Oko hiljadu

sugrađana nije dobilo tu pomoć, a potrebna im je. Po rečima Miodraga Tasića, direktora Gerontološkog centra Beograd, uslov za dobijanje pomoći je da stara osoba nema nikog drugog ko joj može priskočiti u pomoć i da je mentalno sveža. On naglašava da projektom studenata volontera "dovodimo stare ljude u poziciju da ne budu baš potpuno na čekanju. To je neka vrsta prelaznog perioda dok Grad ne zaposli još gerontodomaćica".

Kada govorimo o potrebama Beograda, oko 350 gerontodomaćica bi rešilo problem.

"U skorije vreme planiramo da povećamo broj gerontodomaćica za još 50. Znači, ne možemo baš u godini, dve da rešimo sve", kaže Milan Krkobabić. Kako ističe, Grad namerala da zaposli u dogledno vreme onoliko osoba koliko bi bilo dovoljno da svi dobiju potrebnu pomoć.

"S jedne strane, stari više neće čekati, a sa druge, više od 300 onih koje ćemo postepeno zapošljavati imaće jasan i redovan izvor prihoda."

Do tog trenutka, tu su studenti. Oni će, kao što smo već pomenuli, dobiti prednosti ukoliko odluče da rade kao gerontodomaćice. (Razlika između gerontodomaćica i studenata je to što studenti obavljaju lakše poslove. Oni ne sređuju kuću, ne spremaju obroke, više završavaju spoljne obaveze. Takođe, razlika je i što korisnici ne plaćaju nikakvu nadoknadu za dolazak mladih volontera sa Beogradskog univerziteta, dok za gerontodomaćice, koje dolaze svaki dan, izdvajaju oko hiljadu dinara mesečno. Studenti posećuju korisnike dva puta nedeljno po oko dva sata. Njihov rad prati Služba za pomoć u kući, pri Gerontološkom centru Beograd.)

Jedna studentkinja sa FASPER-a, koja takođe učestvuje u projektu, kazala nam je da još ne razmišlja o poslu. Bitno joj je, za sada, da "oproba sebe" i pomogne drugom.

Na prijemu studenata održanom malo pre nego što će praksa početi, Dragan Đilas im je poručio "Zahvaljujući vama, 200 porodica imaće nekoga ko će im pomoći. Neće vam biti lako. Korisnicima vaših usluga biće najbitnije da ih saslušate, pomognete da reše neke svoje manje probleme, popričate sa njima i da im svojom pozitivnom energijom i voljom život u poznim godinama učinite lakšim i lepšim."

Možda bi za studente koji tek nameravaju da se prijave, kao i za ovakve i slične projekte koji će tek doći na red, dobra vodilja mogla da bude i misao Duška Radovića. Pre više od trideset godina kazao je: "Toliko nas ima i toliko imamo da niko ne sme ostati sam i bespomoćan."

×

J. J.

MILAN KRKOBABIĆ,
ZAMENIK GRADONAČELNIKA

Grad nastavlja da pomaže finansiranje vantelesne oplodnje

Grad Beograd nastavlja da pomaže parovima koji pokušavaju da vantelesnom oplodnjom postanu roditelji. Tako je Grad prošle nedelje uplatio 7.000.000 dinara za drugi pokušaj vantelesne oplodnje za prva 34 para sa prebivalištem u Beogradu. Program finansiranja drugog pokušaja vantelesne oplodnje ustanovljen je krajem marta na inicijativu Dragana Đilasa, gradonačelnika Beograda.

Sredstva su uplaćena Institutu za ginekologiju i akušerstvo Kliničkog centra Srbije i Ginekološko-akušerskoj klinici "Narodni front", gde se i sprovodi drugi pokušaj vantelesne oplodnje za parove sa područja Beograda.

"Grad Beograd finansira drugi pokušaj vantelesne oplodnje parovima koji su neuspešno prošli prvi pokušaj o trošku Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje, a na osnovu mišljenja komisija Instituta za ginekologiju i akušerstvo Kliničkog centra Srbije i Ginekološko-akušerske klinike 'Narodni front'. Ove dve klinike dostavile su 82 i najavile još 24 pojedinačne fakture za drugi pokušaj vantelesne oplodnje u ukupnom iznosu od 24.166.571 dinar. Za sada se radi o 106 parova sa područja grada Beograda", rekao je Zoran Blagojević, sekretar za zdravstvo.

Pravo na drugi pokušaj vantelesne oplodnje imaju parovi koji su imali prebivalište u Beogradu u trenutku prvog pokušaja.

"Jasna populaciona politika i promocija reproduktivnog zdravlja u smislu zaustavljanja nepovoljnih demografskih tendencija, podsticanje rađanja i borba protiv neplodnosti kontinuiranim sprovođenjem mera populacione politike, dugoročni su ciljevi programa, zasnovani na strategijama održivog razvoja i podsticanja rađanja. Neposredni ciljevi programa su: šira primena postupaka medicinski potpomognute oplodnje, pružanje stručne pomoći parovima sa problemom neplodnosti, finansijska podrška zainteresovanim parovima, kao i ublažavanje psihološkog opterećenja od neuspeha pri prvom pokušaju VTO" zaključio je Zoran Blagojević.

Uhvati – steriliši – vrati na ulicu

Kako ćemo decu učiti da govore kad više ne bude životinja? Jer o životinjama prvo žele da pričaju. Da, i o autobusima, i o hrani, i o mami i tati. Ali zbog životinja progovore

(Citat iz romana "Londonska polja" Martina Ejmisa, Laguna)

Da li Beograđani vole svoje pse? Vole, ne vole, ravnodušni su. Činjenica je da vlasnici pasa ne mogu da uđu u restoran sa psom (čast izuzecima), da je čovek sa psom više nego neželjena pojava u javnom prevozu, da psi nisu dobrodošli u hotelima, hostelima kao u drugim evropskim metropolama. Ovo nije kritika na račun gradske vlasti, koja rešavanje problema uličnih pasa visoko kotira, to smo prosto mi i naš odnos prema životinjama. Kako god, pojedini Beograđani bi trebalo da shvate da su se psi, isto kao i oni, preselili u gradove i da tamo imaju pravo da borave.

Gradske vlasti Beograda imaju strategiju za rešavanje problema napuštenih pasa na ulicama grada: nema više eutanazije, psi se sterilišu, čipuju i vraćaju na ulice, vlasnički psi se čipuju, planira se osnivanje policije za životinje, u mnogim parkovima postoje vrećice i kante za odlaganje psećeg izmeta. Sterilizacija pasa (CNR) započela je 2002. godine dolaskom Fondacije Brižit Bardo, potvrđena je potpisivanjem strategije 2006. kada je uvedeno čipovanje pasa; eutanazija je ukinuta sa Đilasovim dolaskom na čelo gradske vlasti. Nedostaci strategije se "popravljaju u hodu". Nekad po zlu čuveno gubilište u Ovči danas je karantin za bolesne pse, dok je novootvoreni azil u Rakovici centar za sterilizaciju pasa i prihvatilište. U tom centru-azilu postoje boksovi za pse, ali i ambulanta, apoteka, operaciona sala sa postoperativnim blokom, laboratorija, edukacioni i dispečerski centar. Kapacitet prihvatilišta za pse u Rakovici je 500 pasa, a fluktuacija je od 320 do 500 pasa jer uvek mora da postoji određeni broj slobodnih boksova. Postoji mnoštvo privatnih azila kojima Grad finansijski pomaže, planira se izgradnja groblja kućnih ljubimaca, uskoro će biti otvorena još dva gradska azila u opštinama Palilula i Zvezdara (spominje se i Mladenovac), u dogledno vreme bi svaka opština trebalo da ima svoj azil za pse, predloženo je i uvođenje SOS telefona za prijavljivanje zlostavljanja životinja koji bi bio u funkciji 24 sata. To su planovi gradske vlasti (vidi okvire "Azil po svetskim standardima" i "Prošle godine sterilisano 3500 pasa").

U Beogradu trenutno ima 4500 pasa, dok prema nekim procenama ne bi trebalo da ih bude manje od 1500 zbog

PAS IMA PRAVO DA ŽIVI U BEOGRADU: DANICA DROBAC, PREDSEDNICA EI17

Kako prepoznati simptome trovanja pesticidom

Vlasnik ili staratelj psa otrovanog obojenim pesticidom kreozanom treba da zna da u toj situaciji mora brzo da reaguje. Simptom trovanja je kontinuirano ubrzano dahtanje psa. Šta treba odmah uraditi? Danica Drobac kaže da treba izazvati povraćanje 3% hidrogenom ili vodom sa 2-3 kašike soli, a zatim hitno istuširati psa ledenom vodom dok ne spadne temperatura. Tom metodom je od pokušaja trovanja spasila pse o kojima se stara. Prema podacima udruženja za zaštitu životinja, na ovaj ili neki još brutalniji način ubijeno je 25 uličnih pasa za godinu i po dana u jednoj beogradskoj ulici.

VLADIMIR TERZIN,

POMOĆNIK SEKRETARA ZA KOMUNALNE DELATNOSTI

Prošle godine sterilisano 3500 pasa

Vladimir Terzin kaže da postoji želja da svaka beogradska opština ima svoj azil za pse i na tome ćemo raditi. "Sada za to ne postoje uslovi, ali to ne znači da nećemo raditi na tome da se broj azila stalno povećava. Kao što znate, donete su odluke o izgradnji još dva azila, najpre na Paliluli i Zvezdari. Radimo na stvaranju uslova za organizovanje policije za životinje, a trudimo se da kroz različite vidove podrške stvorimo uslove za otvaranje SOS centra za životinje. Stalno apelujemo i na vlasnike pasa da

se odgovorno ponašaju, jer je trenutna kaznena politika izuzetno blaga, pa tu činjenicu mnogi zloupotrebljavaju." "Azil koji ćemo da izgradimo na Paliluli imaće i kompletno opremljen hirurški blok za sprovođenje najzahtevnijih zahvata. Da bi bilo jasno koji je obim tog posla, istakao bih podatak da se svakog meseca u Beogradu sterilise više od 300 uličnih pasa. Tokom prošle godine sterilisano je oko 3500 životinja. Da bi se ovaj posao efikasnije obavljao, kupljena su tri nova, namenska vozila. Prošle godine potpisan je i ugovor sa Veterinarskim fakultetom u Beogradu o sterilizaciji napuštenih životinja. Ovaj ugovor vredan je oko osam miliona dinara i garantuje da će sterilizacija i kontrola populacije biti obavljene na najefikasniji i najstručniji način. Efekti svih naših napora da rešimo ovaj problem već su vidljivi: broj ujeda u prva tri meseca ove godine smanjen je za 11 odsto u odnosu na isti period prošle godine. Naši napori usmereni su i na povećanje broja ekipa na ulicama grada, a samim tim i na efikasnije sprovođenje strategije", kaže Vladimir Terzin, pomoćnik sekretara za komunalne poslove. Sve strategije ove vrste u velikim gradovima pokazale su da je više od 80 odsto pasa koji se nalaze na ulicama nekada imalo vlasnika.

EI17 O REŠAVANJU PROBLEMA PASA NA ULICAMA

Treba izgraditi "no kill" društvo

Fokus treba da bude na načinu poboljšanja brige o životinjama i povećanja stope udomljavanja pasa u našem društvu. Kao zajednica treba da se oslobodimo pogrešne pretpostavke o potrebi smeštanja čitave populacije pasa u azile. Umesto izgradnje „no kill“ azila, treba izgraditi „no kill“ društvo.

Kombinacija CNR-a i „no kill“ mini azila po opštinama (montažnim materijalom i delta sistem), tj. decentralizacija problema do mesne zajednice, bila bi idealno rešenje za rasterećenje ulica. Decentralizovan način rešavanja problema čini se neophodnim jer svi faktori koji definišu stanje *in situ* (broj pasa, broj staratelja, "otpor sredine", centralna ili periferna opština, konfiguracija terena i zastupljenost parkova i zelenih površina, itd.) variraju od lokacije do lokacije, tj. staništa. Korpus mehanizama i normi mora biti istovetan, a primena prilagođena specifičnostima svake lokacije.

<http://evropskainicijativa17.blogspot.com/p/stavovi-ei17.html>

zaštite teritorije od novih pasa. Stručnjaci iz ove oblasti kažu da su efekti strategije CNR (Cath–Neutralise–Release – uhvati, sterilisi i vrati na ulicu) dobri i da se, posle sterilizacije, agresivnost pasa smanjuje za dve trećine. Ako se sve to ima u vidu, strah građana od tzv. "čopora pasa" je iracionalan. Ceh ljudskog straha od pasa, od "gladnih hordi koje napadaju", plaćaju psi. Tzv. "čopori pasa" su grupe od nekoliko pasa koje uglavnom nisu opasne po građane, ukoliko ih ne izazivaju.

KAKO NAM SE DESILA NESREĆNA KERUŠA MILA: Maloletnik sa motkom u ruci juri psa po parku, roditelji nezainteresovano gledaju, pas ujede dete. Ko je kriv? Pas nema šanse da kaže nešto u svoju odbranu jer ne govori ljudskim jezikom. Roditelji kažu da je pas ujeo dete bez razloga, komšije očevici događaja klimaju glavom u znak potvrde, pas biva odveden. Još tužnija je priča o keruši Mili, a obe govore o ljudskoj surovosti.

Prema mišljenju Danice Drobac, predsednice Evropske inicijative 17 (broj nema veze sa političkom strankom), udruženja koja se stara o beogradskim uličnim psima, uvrežen izraz *pas lutilica* je pogrdan (kao uostalom i termin *šinter*). To su starateljski psi, neko brine o njima, hrani ih i poji, oni imaju imena i ne lutaju. Svaki pas ima svoje stanište i pravo da živi u gradu Beogradu i drugim gradovima Srbije. "Veliki broj beogradskih pasa ima svoje staratelje, oni ne idu nikud, ne lutaju. Svaki pas je investicija, zato što neko sprovodi sterilizaciju, odnosno CNR. Ta metoda je nastala u svetu devedesetih godina, i to je najhumaniji vid postupnog rešavanja problema prekobrojne populacije pasa. To je ujedno i najprimereniji vid zato što se svaki pas nakon hvatanja, procene ponašanja i sterilizacije vraća među ljude. Da li neko misli da bi Veterinarska ustanova Beograd vratila na ulice neko čudovište od psa?", kaže gospođa Drobac. Prema njenoj iskustvenoj proceni, Beograđani se, u procentima, ovako odnose prema uličnim psima: 12 odsto su agresivni prema psima, 25 odsto im je naklonjeno dok je ostatak neutralan – pomaže ih, ali nemaju poriv da ih nahrane ili zbrinu. S obzirom na tu procenu, ona se pita dokle će normalna većina popuštati manjini, koja u velikom procentu lažno prijavljuje agresivnost pasa nadležnim institucijama?

Prema njenom mišljenju, sterilisan pas je nosilac rešenja za problem pasa u Beogradu, kao i promena svesti građana. "To je dugotrajan proces, a pse treba približiti, odnosno nametnuti ih građanima ličnim primerom." Tokom razgovara sa Danicom Drobac okružili su nas psi iz naselja, koje ona hrani i spasava od posledica trovanja: Milica, Lula, Peđa i Žuća. Lula čuva obližnji kafić, a sredovečna Milica joj pomaže. Pod kapom Evropske inicijative 17 postoji više od 100 članica koje se staraju o uličnim psima, a osnovali su je koordinatori kampanje Fondacije Brižit Bardo. U okviru ove organizacije nalaze se i četiri mini-azila u Beogradu (za koje predsednica kaže da su "azili bez boksova, psi žive slobodno u dvorištima") u kojima je smešteno do 35 pasa u svakom pojedinačnom prihvatilištu.

BRATISLAV STANKOVIĆ, DIREKTOR "VETERINE BEOGRAD"

Azil po svetskim standardima

Direktor Veterinarske ustanove "Veterina Beograd" Bratislav Stanković kaže za "Vreme Beograda" da je prihvatio da se uhvati u koštac sa velikim izazovom sređivanja stanja u oblasti zoohigijene zato što veruje da će Beograd uspeti da na human način reši pitanje pasa lualica, ali i da edukuje vlasnike pasa, nemile događaje svede na minimum i razvije ljubav, ali i odgovornost prema psima. Kaže da su nasledili velike probleme i da su za kratko vreme uspeli znatno da poboljšaju stanje.

"U azilu u Rakovici rad je organizovan u skladu sa svetskim standardima, a u toku je izrada sajta koja će omogućiti da potencijalni usvojenici pasa lako dođu do fotografija, ali i svih potrebnih podataka o psima. Interesovanje građana postoji, pa smo do sada udomili nešto više od 100 pasa. Od medija očekujemo veliku pomoć u edukaciji građana, pa će i zato naš rad biti potpuno transparentan, a spremni smo da i za medije organizujemo seminare i pružimo im uvid u sve faze rada azila. Radi što masovnije sterilizacije organizovaćemo i donatorske akcije."

Prema njegovim rečima, strategija "uhvati-steriliši-obežiši-vakciniši-udomi ili vrati na mesto hvatanja" već daje odlične rezultate. "Agresivnost psa se sterilizacijom smanjuje za dve trećine, a obeležavanjem imamo kontrolu nad njima. Uz izgradnju novih azila i ovakvu taktiku problem pasa lualica mogao bi da bude rešen za dve godine. Međutim, morate da znate da na to utiče priliv novih pasa, a njih imamo i zato što ih dovoze iz drugih gradova, ali i zato što imamo mnogo neodgovornih vlasnika koji pse puštaju na ulicu, a čak i kad ih čipuju ne unose ih u registar. Podaci Instituta govore da je od broja pasa koji su ujeli ljude čak 90 odsto vlasničkih pasa", kaže direktor "Veterine Beograd". Stanković objašnjava da Grad Beograd u saradnji sa MUP-om Srbije već radi na projektu ustanovljavanja policije za životinje, a to će (pored komunalne policije koja ima nadležnosti i u ovoj oblasti) sigurno dati dobre rezultate.

zakonska kazna do tri godine. Zakonom o dobrobiti životinja u 88 stavki piše šta je sve zabranjeno: zlostavljanje, ubijanje, postavljanje zamki, mučenje, dodela životinja u igrama na sreću... Kazne za fizička i pravna lica su od 100.000 do milion dinara", kaže Terzin.

Prema mišljenju predsednice Udruženja EI 17, Beograd je napravio civilizacijski pomak 2002. godine kada je dozvolio pristup Fondaciji Brižit Bardo, koja je tom prilikom sterilisala 900 pasa. Milica je jedna od tih – sterilisana, procenjena, ima istetoviran broj i nosi plavu traku-ogrlicu. Fondacija je ponudila plan za rešavanje problema uličnih pasa, ali on tada nije uspeo – od 900 sterilisanih pasa, gotovo polovina je nastradala. Drugi pomak, naglašava gospođa Drobac, napravljen je 2008. godine kada je gradonačelnik ukinuo eutanaziju pasa.

(...) Nešto u vezi sa Londonom upada mi u oči: nema više toliko psećih govana na sve strane. I dalje ih je mnogo (...) Ali, ni nalik minulim danima, kada su londonske ulice bile popločane psećim govovima. Objašnjenje. Englezi iz nekog razloga i dalje vole svoje pse. (M. Ejmis: Londonska polja)

BILJANA VASIĆ

A. ANĐIĆ

Grad Beograd pomaže mini-azilima tako što dotira za hranu i veterinarsku negu. Besplatna vakcinacija i delimično pokrivanje troškova za ishranu pasa u privatnim azilima primenjuje se od 2007. godine, a nova gradska vlast je uvela pomoć u lečenju. "Pomoć u iznosu od 4,5 miliona dinara prošle godine sastojala se samo u hrani za životinje i u novembru je ona raspoređena azilima. Ove godine za tu namenu izdvojeno je 13 miliona dinara, a pored hrane biće obezbeđena i veterinarska usluga za pse kojima je neophodna. Pored toga, Veterinarska ustanova Beograd prvi put ove godine pružaće uslugu revakcinacije gradskih pasa i pasa u azilima, pa je privatnim azilima omogućena i ova vrsta usluge, dakle mogu da revakcinišu pse protiv besnila potpuno besplatno", rekao je Terzin.

Danica Drobac kaže da treba istaći napore Grada u rešavanju problema uličnih pasa, jer "aktuelna gradska vlast sa gradonačelnikom na čelu voli pse". "Ipak, iz prethodnog perioda nasledili su probleme kao što su medijska hajka na pse (što je više medijski problem, a ne problem gradske vlasti), sistem prijave protiv pasa koji se ne proverava, Komisija za odštetne zahteve u slučaju ujeda koja rešava svakoake problematične slučajeve." Prema njenim rečima, svaki put kada se objavi neki tekst u novinama o navodnim čoporima pasa koji ujedaju građane i slično, nekoliko pasa biva ubijeno. Neodgovorno i senzacionalističko novinarstvo je, prema njenim rečima, delom krivo za povećanu kinofobiju (strah od pasa) i direktno je povezano sa povećanim brojem zlostavljanja pasa na ulicama. "Poziv na linč i progon", prema njenim rečima, "doveo je do slučaja sakaćenja životinja koji ne ostavlja utisak evropske Srbije i Beograda."

ZATVOR ZA UBICE I MUČITELJE ŽIVOTINJA: Vladimir Terzin je najavio formiranje policije za životinje koja bi, između ostalog, sprečavala nasilje nad životinjama. Terzin kaže da budući policajci najpre treba da prođu obuku da bi mogli da rade taj posao. "Zlostavljanje i ubijanje životinja kažnjivo je po dva zakona – Zakonu o krivičnom postupku i Zakonu o dobrobiti životinja. Po članu 269 prvog zakona, za ubijanje, mučenje i povređivanje životinja sledi kazna do godinu dana (ili novčana), dok u stavu 2 istog člana piše da je za ubijanje i povređivanje većeg broja životinja predviđena

Na sajtu nedeljnika "Vreme" www.vreme.com možete pročitati više o zakonodavstvu u ovoj oblasti, principu rada i dresuri pasa u azilu u Rakovici i o radu Veterinarske ustanove "Veterina Beograd".

POTPISANI UGOVORI ZA 35 SUBVENCIJA ZA SAMOZAPOŠLJAVANJE

Sekretarijat za privredu potpisao je ugovore za dobijanje subvencija za samozapošljavanje sa 35 nezaposlenih lica. Subvencije se dodeljuju na osnovu konkursa ovog sekretarijata, kojim je predviđena dodela 200.000 dinara po nezaposlenom.

“U okviru Programa dodele subvencije za podsticanje zapošljavanja, potpisali smo ugovore sa 35 nezaposlenih lica koja su već osnovala radnje i preduzeća. Očekujemo da ćemo za desetak dana potpisati ugovore sa još 25 korisnika ove subvencije. Za dodelu pomoći prilikom osnivanja radnji i preduzeća ove godine izdvajamo 12 miliona dinara, tako da ćemo dodelom još 25 subvencija u potpunosti utrošiti sredstva predviđena konkursom” rekla je Stanija Višekruna, zamenica gradskog sekretara za privredu.

ZAVRŠENA REKONSTRUKCIJA NASIPA NA ADI CIGANLIJI

Rekonstrukcija nasipa za odbranu od poplava na Adi Ciganliji, kojom se štiti Makiško polje i čak 50 odsto objekata za vodosnabdevanje u Beogradu, završena je. Prema rečima Vladimira Batalovića, tehničkog direktora Javnog vodoprivrednog preduzeća “Beogradvode”, potpuno su završeni zemljani radovi u nastavku postojećeg nasipa sa savske strane, a u toku je poslednja faza, to jest postavljanje posteljice puta od tucanika.

“Rekonstrukcija nasipa počela je 2007. godine, odmah posle velikih poplava. Preduzeće ‘Beogradvode’ preuzeo je ingerenciju nad vodoprivredom na teritoriji grada 2008. i prošle godine u novembru nastavili smo ove radove. Nasip se izdiže na kotu 77.50, što je generalno projektovana kota za odbranu od poplava stogodišnjih voda grada Beograda. Njegova dužina iznosi 7,5 kilometara i za sada je urađeno oko sedam. Preostalo je da se uradi deo kod rukavca, tako da čekamo da se završi nov most na špicu Ade Ciganlije, posle čega ćemo pristupiti i toj fazi. Takođe, tokom ove godine uradiće se još nekoliko betonskih zidova, i to čim se završi letnja sezona na jezeru. Posle kompletne rekonstrukcije nasipa, građani u ovom delu Beograda potpuno su bezbedni”, kazao je Batalović.

BOLJA NAPLATA I POVEĆANJE PRIHODA GSP-a

Direkcija za javni prevoz i Gradsko saobraćajno preduzeće “Beograd” realizovaće do 10. jula akciju storniranja doplatnih karata i opomena. Prema rečima Radoslava Nikolića, direktora GSP-a “Beograd”, ovo je jedna od mera i aktivnosti koja ima za cilj da se poveća prihod, odnosno smanji neplaćanje usluga javnog gradskog prevoza. “Svima onima kojima su napisane od jedne do tri opomene, uplatom od 1000 dinara putem poštanske uplatnice na žiro-račun, koji se može naći na sajtu preduzeća www.gsp.co.rs ili lično na šalterima preduzeća, biće storniran sav dug. Oni koji imaju od četiri do devet opomena za storniranje duga treba da uplate 2000 dinara, a za deset i više opomena 3000 dinara. Provera duga lako se može obaviti na sajtu GSP-a unošenjem matičnog broja, telefonom i na šalterima”, kazao je Nikolić.

NOVA OSNOVNA ŠKOLA U NASELJU BORČA POD KROVOM

Izgradnja nove osnovne škole u naselju Borča – Centar 3 u ulici Bele Bartoka privodi se kraju. Objekat je pod krovom, stavljena je fasadna stolarija, trenutno se rade građevinsko-zanatski radovi, a uskoro će i školsko dvorište dobiti spoljnu rasvetu. Objekat će biti završen do početka nove školske godine.

“Škola ima prizemlje i jedan sprat i sastoji se od šest lamela sa centralnom komunikacijom koja ih povezuje. Po dve lamele namenjene su učenicima starijih i nižih razreda, u petoj će se odvijati društveni sadržaji, dok će se u šestoj nalaziti fiskulturna sala sa pratećim sadržajima. Prema projektu, ispred glavnog ulaza u školu nalaziće se mali trg sa klupama, a oko objekta prilazna, prvenstveno pešačka staza za sportske terene (košarku i rukomet). Koristiće se i kao atletska ili šetačka staza”, rekla je Mirjana Matetić, pomoćnik u Agenciji za investicije.

NABAVKA VOZILA ZA HITNU POMOĆ

Sekretarijat za zdravstvo obezbedio je sredstva za nabavku tri sanitetska vozila sa unutrašnjom opremom i dva automobila za prevoz pacijenata na hemodijalizu za Gradski zavod za hitnu medicinsku pomoć. Tri nova sanitetska vozila sa kompletnom unutrašnjom pripremom namenjena su podstanici Hitne pomoći koja treba da bude otvorena u Sremčici, kako bi novoformirane ekipe bile potpuno opremljene za rad čim podstanica počne s radom. Dva nova manja putnička vozila koristiće se za prevoz pokretnih pacijenata na hemodijalizu.

“Grad je u prethodnim godinama, od preuzimanja osnivačkih prava, gotovo kompletno obnovio vozni park Gradskog zavoda za hitnu medicinsku pomoć, obezbedivši 27 potpuno novih sanitetskih vozila s kompletnom opremom. Iz budžeta Grada nabavljeno je i 30 klima-uređaja, tako da su sva vozila klimatizovana.”, rekao je gradski sekretar za zdravstvo dr Zoran Blagojević.

Hitna pomoć dnevno na terenu ima 19 redovnih i pet transportnih lekarskih ekipa. U vreme održavanja sportskih, kulturnih i drugih manifestacija u stanju je da angažuje još desetak vanrednih medicinskih timova. Ekipe Hitne pomoći u toku godine, samo u Beogradu, pređu oko 3,4 miliona kilometara.

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec